

**Plan wynikowy z religii dla klasy VIII szkoły podstawowej
według podręcznika „Szczęśliwi, którzy zdobywają świętość” nr AZ-24-01/20-KI-14/23
zgodnego z programem nauczania nr AZ-2-02/20**

I. Zdobywam świętość

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy Uczeń:
			podstawowe	ponadpodstawowe.	
			Uczeń:		
1. Ja będę z tobą	– Ukazanie prawdy, że Bóg ma plan wobec życia człowieka i zaprasza go do współpracy. – Kształtowanie postawy wytrwałości w realizowaniu Bożego planu w swoim życiu..	Sens i wartość ludzkiego życia (A.1). Kerygmat chrześcijański: miłość Boga do człowieka (A.5).	• wymienia najważniejsze przymioty Boga (A.5.2): miłość i miłosierdzie, opisuje przejawy miłości Boga do człowieka (A.5.3), • uzasadnia, że Bóg pragnący dobra człowieka nie usuwa problemów życiowych, lecz pomaga je pokonać, • porównuje etapy życia Jezusa z własnymi (nieustanne powtarzanie się radości, cierpienia i chwały).	• interpretuje tekst biblijny o miłości Boga do człowieka jeszcze przed jego narodzeniem, • wymienia etapy życia Jezusa w dążeniu do zbawienia człowieka, • rozpoznaje wydarzenia z własnego życia jako elementy planu Bożego.	• nawiązuje i pielęgnuje osobową relację z Bogiem (A.5.b), dziękując Mu za dar życia, • świadomie wyznaje wiarę (A.4.a), przyjmując fakt, że jego życie jest włączone w Boży plan zbawienia.
2. Wiara, która wymaga odwagi	– Ukazanie prawdy, że Jezus w plan zbawienia świata włącza życie poszczególnych osób. – Motywowanie do podjęcia decyzji o budowaniu projektu własnego życia w oparciu o Boży plan zbawienia człowieka.	Sens i wartość ludzkiego życia (A.1). Kerygmat chrześcijański: miłość Boga do człowieka (A.5).	• wskazuje na sposoby odkrywania powołania w świetle wezwania Bożego (C.10.5), • wymienia sposoby przeżywania miłości (C.10.3), • wskazuje na ciągłość działania Boga w dziejach świata i każdego człowieka (E.3.1), poszukując własnego projektu życia i konfrontując go z Bożym planem, • uzasadnia, dlaczego nie można się zatrzymać w dążeniu do świętości.	• interpretuje perykopę o bogatym młodzieńcu, • podaje przyczyny, dla których bogaty młodzieniec nie potrafił zrealizować planu przemiany swojego życia, • charakteryzuje działanie Jezusa jako konsekwentne realizowanie planu zbawienia świata.	• rozwija osobistą wiarę w miłość Boga (A.5.c), podejmując decyzję realizowania Bożego planu w swoim życiu, • jest przekonany o kierowaniu światem przez Boga (A.11.e).
3. Współpraca z Bożą łaską	– Poszerzenie wiadomości nt. konieczności łaski Bożej do zbawienia. – Kształtowanie postawy otwarcia na działanie Bożej łaski.	Wiara darem i zadaniem (A.3).	• definiuje pojęcie „łaska Boża”, • wyjaśnia, że wiara jest łaską – darem otrzymanym od Boga (A.3.1), • wymienia warunki i sposoby przyjęcia przez człowieka łaski Bożej.	• wyjaśnia prawdę wiary o konieczności łaski Bożej do zbawienia, • charakteryzuje, na czym polega współpraca człowieka z łaską Bożą.	• przyjmuje w posłuszeństwie wiary Boże objawienie (A.5.a) i prosi Boga o Jego łaskę, • troszczy się o wzrost swojej wiary (A.2.b), współpracując z łaską Bożą.

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe.	
			Uczeń:		
4. Szczęśliwi, którzy zdobywają świętość.	– Ukazanie prawdy, że życie według ośmiu błogosławieństw jest realizacją nowego przykazania miłości. – Kształtowanie postawy gotowości oraz odwagi do zdobywania świętości i dawania świadectwa o Jezusie.	Źródła ludzkiego szczęścia (A.3). Kazanie na górze – osiem błogosławieństw. <i>Dekalog</i> i <i>Błogosławieństwa</i> wyrazem troski Boga o szczęście człowieka (C.9).	• przedstawia nauczanie Jezusa zawarte w <i>Kazaniu na górze</i> (A.13.8), • wyjaśnia pojęcie: błogosławieństwa (A.10.1), • interpretuje przykazanie miłości Boga i bliźniego w świetle <i>Nowego przykazania</i> (C.10.1), • uzasadnia znaczenie błogosławieństw w drodze do zbawienia (C.9.4), • uzasadnia wartość błogosławieństw w życiu osobistym i społecznym (C.9.3), • wymienia osoby, które dawały świadectwo życia duchem ośmiu błogosławieństw.	• wyjaśnia, na czym polega świętość życia według ośmiu błogosławieństw, • uzasadnia, że życie według ośmiu błogosławieństw jest realizacją nowego przykazania miłości, • wyjaśnia, dlaczego chrześcijanin jest odpowiedzialny za wiarę innych.	• dokonuje refleksji nad sensem swojego życia (A.1.b) idąc po śladach Jezusa, • jest przekonany, że kroczenie drogą błogosławieństw prowadzi do szczęścia i zbawienia (C.9.b), • konfrontuje swoje życie z Jezusowymi błogosławieństwami (C.9.c).
5. Troska Maryi o losy świata	– Poszerzenie wiadomości na temat prawdy, że Maryja troszczy się o losy świata. – Kształtowanie postawy odpowiedzialności za drugiego człowieka i jego losy oraz za losy świata.	Życie, działalność i nauczanie Jezusa Chrystusa (A.13).	• charakteryzuje rolę Maryi w dziele zbawczym (A.13.11) podczas wesela w Kanie Galilejskiej, • wymienia miejsca objawień Matki Bożej, • podaje powody, dla których przesłanie fatimskie jest nadal aktualne, • uzasadnia związek modlitwy różańcowej z życiem chrześcijanina (D.5.3), • określa, co wspólnie z innymi może zrobić dla świata i środowiska, w którym żyje.	• przytacza najważniejsze przesłania objawień fatimskich, • wyjaśnia teksty objawień fatimskich w kontekście troski Maryi o świat, • uzasadnia, dlaczego chrześcijanin powinien modlić się o dobro dla świata, • uzasadnia, dlaczego pokój na świecie jest uzależniony od więzi człowieka z Bogiem.	• modli się na różańcu za siebie i świat, • daje świadectwo o Bogu (A.5.d) w środowisku, w którym żyje, • stara się czynić dobro (C.1.a).

II. Pismo Święte w życiu chrześcijanina

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe.	
			Uczeń:		
6. Odpowiedzieć na miłość Jezusa	– Ukazanie życia wiarą wybranych postaci biblijnych. – Kształtowanie postawy świadczenia o Jezusie za przykładem biblijnych świadków wiary.	Biblia księgą wiary (A.10). Biblijni świadkowie wiary (F.2).	• wymienia sposoby Bożego objawienia: w słowie Bożym (A.5.1), • opisuje skutki pójścia za Jezusem, • ukazuje związek wydarzeń biblijnych z życiem chrześcijanina (A.10.5), • wyjaśnia, dlaczego należy przyjąć miłość Jezusa i odpowiedzieć na nią, • potrafi właściwie ocenić swoją postawę wiary w świetle słowa Bożego.	• przedstawia, na czym polegała przemiana życia wybranych postaci biblijnych (św. Piotr, św. Maria Magdalena, św. Tomasz, uczniowie z Emaus), • wskazuje sytuacje życiowe, które szczególnie uświadamiają potrzebę zbawienia.	• w modlitwie inspirowane przykładami biblijnymi (D.2.a) i z ufnością powierza swoje życie Jezusowi, • wzoruje się na świadkach wiary (A.2.c) i w świadectwie świętych szuka wskazówek dla siebie (F.2.e).
7. Rozmawiać z Bogiem jak z przyjacielem. Zasady prywatnej lektury Pisma Świętego.	– Ukazanie prawdy, że czytanie Biblii może być rozmawianiem z Bogiem jak z przyjacielem. – Motywowanie do stałej lektury Pisma Świętego.	Zasady interpretacji Starego i Nowego Testamentu (A.9). Modlitwa postawą otwarcia się na Boga (D.1).	• podaje prawdę, że w Biblii Bóg kieruje swoje słowa do wszystkich ludzi i do każdego człowieka indywidualnie, • podaje zasady indywidualnej lektury Pisma Świętego i uzasadnia jej wartość (A.10.7), • wskazuje osoby żyjące modlitwą (D.2.1), które spotkały Boga przez czytanie Biblii, • uzasadnia, że Biblia jest księgą ponadczasową.	• uzasadnia potrzebę modlitwy do Ducha Świętego przy czytaniu Biblii, • czyta tekst biblijny ze zrozumieniem i stawia pytania do przeczytanego tekstu, • wyjaśnia, na czym polega modlitewna i medytacyjna lektura Pisma Świętego.	• podejmuje prywatną lekturę Pisma Świętego (A.10.e), wyznaczając miejsce i czas na codzienną lekturę Biblii, • wierzy, że Biblia to słowo Boga do człowieka (A.9.a), • uważnie słucha i czyta słowo Boże (A.13.c), • zachowuje kościelne zasady przy interpretacji tekstów biblijnych (A.9.d).
8. Rozważać słowo Boże	– Ukazanie modelu Kościoła jako wspólnoty wspólnot, których życie kształtuje słowo Boże. – Wprowadzenie do wspólnotowej i indywidualnej lektury Pisma Świętego.	Podstawowe wspólnoty życia (E.1) – Kościół. Biblia księgą wiary (A.10).	• charakteryzuje najważniejsze wspólnoty w życiu człowieka (E.1.1): Kościół jako wspólnotę wspólnot, • przedstawia, na czym polega uczestnictwo w życiu Kościoła (E.1.2), na przykładzie biblijnego spotkania w ramach wybranej wspólnoty, • wyjaśnia związek życia chrześcijanina z rozważanym we wspólnocie lub indywidualnie słowem Bożym.	• podaje przykłady wspólnotowej lektury Pisma Świętego, • analizuje tekst przypowieści o miłosiernym ojcu według metody pięciu palców.	• korzysta z dobrodziejstw modlitwy wspólnotowej (D.3.a), uczestnicząc w spotkaniach grupy biblijnej, • przyjmuje odpowiednie postawy podczas modlitwy (D.1.c) Pismem Świętym, • zachęca rodzinę wspólnej lektury Pisma Świętego, • słucha Pisma Świętego i czyta je z zaangażowaniem (A.11.b).

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe.	
			Uczeń:		
9. Biblia, ojczyzna moja. Inspiracje biblijne w literaturze pięknej	– Ukazanie znaczenia Biblii dla twórczości literackiej. – Motywowanie do odkrywania wartości literatury inspirowanej Biblią.	Zasady interpretacji Starego i Nowego Testamentu (A.9). Odkupieńczy charakter dzieła Jezusa Chrystusa (A.13). Biblijne przykłady osób żyjących modlitwą (D.2).	• przytacza wątki, tematy i postaci z Nowego Testamentu obecne w literaturze pięknej (A.13.19), • uzasadnia, że postać Jezusa Chrystusa najczęściej inspirowuje twórców literatury.	• wymienia tytuły przynajmniej kilku utworów literackich nawiązujących do Biblii, • prezentuje przesłanie wybranego utworu inspirowanego Pismem Świętym.	• samodzielnie odkrywa motywy biblijne w utworach literackich, • wyraża zainteresowanie literaturą powstałą z inspiracji biblijnych, • okazuje szacunek wobec słowa Bożego – tekstów biblijnych (A.11.a), • sięga po lekturę Pisma Świętego (A.9.c).
10. Chronologia wydarzeń w historii zbawienia	– Zapoznanie z Dekalogiem i ukazanie go jako drogowskazu do szczęśliwego życia oraz jego znaczenia w codziennym życiu. – Kształtowanie postawy otwartości na Boże polecenia	Dekalog (C.10).	• wyjaśnia, że przykazania są drogowskazami w życiu (C.1.3), • identyfikuje autorów poznanych modlitw starotestamentalnych (D.2.2) – Mojżesz, • wymienia z pamięci przykazania Boże (C.1.1).	• opowiada historię przekazania Mojżeszowi tablic Dekalogu, • wyjaśnia treść wprowadzenia do Dekalogu „Ja jestem Pan, Bóg twój...”.	• modli się słowami Dekalogu w modlitwie porannej i wieczornej, • stara się poznać przesłanie przykazań Bożych.

III. Historia zbawienia: apostołowie i ich następcy

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	
			Uczeń:		
11. Społeczność Chrystusa. Etapy powstawania Kościoła	– Ukazanie etapów powstawania Kościoła. – Kształtowanie postawy odpowiedzialności za Kościół..	Powstanie Kościoła (E.2).	• na podstawie tekstów biblijnych omawia etapy powstawania Kościoła (E.2.1), • podaje znaczenie słowa „apostoł”, • podaje, że papież i biskupi są następcami apostołów, • aktywnie włącza się w tworzenie modlitwy.	• charakteryzuje rolę Jezusa w powstaniu Kościoła, • wymienia dostępne mu sposoby apostołowania i włącza się w ich realizację, • wyjaśnia, że w Kościół współczesny kontynuuje posłanie apostołów na cały świat.	• identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła (E.2.b), • daje świadectwo wiary (E.2.a) – jest gotowy być apostołem dla rówieśników.

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy Uczeń:
			podstawowe	ponadpodstawowe	
			Uczeń:		
12. „Na tej opoce zbuduję Kościół mój”	– Ukazanie pochodzącej od Chrystusa hierarchicznej władzy w Kościele oraz związanej z nią symboliki. – Kształtowanie postawy posłuszeństwa władzy kościelnej (papieżowi, biskupom) i modlitewnego wspierania ich posługi.	Życie, działalność i nauczanie Jezusa Chrystusa (A.13). Biblijni świadkowie wiary (F.1) – św. Piotr.	• wyjaśnia pojęcia: papież, prymat papieża, Namiestnik Chrystusa (E.2.8), • przedstawia biblijne przykłady osób powoływanych przez Boga oraz ich zadania (A.11.4) – św. Piotr, • podaje przykłady wpływu chrześcijaństwa na dzieje ludzkości (A.13.18), • wymienia stopnie hierarchii w Kościele, • podaje imiona i nazwiska biskupów swojej diecezji oraz kapłanów z parafii, • wyjaśnia znaczenie imienia Piotr.	• opowiada o powierzeniu Piotrowi władzy w Kościele, • podaje prawdę, że Kościół jest wspólnotą zbawienia o hierarchicznej strukturze władzy, • uzasadnia, że władza w Kościele oznacza służbę wspólnocie wierzących, • wyjaśnia znaczenie symboli związanych z władzą w Kościele.	• pogłębia swoją relację z Bogiem, naśladując postaci biblijne (A.11.d) – św. Piotra, • modli się w intencji papieża i swoich biskupów.
13. „On zanieś imię moje do pogan i królów”	– Ukazanie apostołskiej działalności św. Pawła. – Motywowanie do pogłębiania osobistej więzi z Chrystusem w celu wypełniania swych apostołskich zadań.	Biblijni świadkowie wiary (F.1) – św. Paweł. Misyjna działalność Kościoła (F.1).	• w oparciu o teksty biblijne opisuje misyjną działalność Kościoła (F.1.2), • omawia przykłady działalności misyjnej (F.1.3), • uzasadnia potrzebę wspierania misji.	• omawia powołanie i nawrócenie Szawła, • charakteryzuje działalność apostołską św. Pawła, • wskazuje sposoby naśladowania apostoła.	• angażuje się w dzieła misyjne Kościoła (F.1.b).
14. Wiem, w co wierzę	– Poszerzenie wiadomości na temat treści wiary zawartych w <i>Credo</i>. – Motywowanie do poszukiwania sensu życia poprzez wiarę w Boga.	Co to znaczy „wierzyć” (A.2). Symbole wiary (A.4).	• definiuje pojęcie „dogmat” (E.2.8), • wymienia poszczególne prawdy wiary zawarte w <i>Credo</i>, • wyjaśnia poszczególne artykuły <i>Credo</i> (A.4.1), • uzasadnia, że wiara w Boga jest wielką wartością.	• określa cel swojego życia (jako ucznia ósmej klasy) w aspekcie chrześcijańskim, • wyjaśnia, co to znaczy dobrze realizować swoje powołanie.	• podejmuje działania pogłębiające wiarę, • chroni wiarę przed zagrożeniami (A.3.d), • dokonuje oceny swojej postawy wiary.
15. Biblijne obrazy Kościoła	– Ukazanie biblijnych obrazów Kościoła. – Kształtowanie postawy odpowiedzialności za wspólnotę Kościoła.	Biblijne obrazy Kościoła (E.2).	• charakteryzuje najważniejsze obrazy biblijne Kościoła (E.2.2), • wyjaśnia, co to znaczy, że Kościół jest wspólnotą (E.2.3), • zestawia teksty biblijne z podstawowymi prawdami wiary Kościoła (A.13.17).	• określa zadania wierzących we wspólnocie Kościoła, • podaje przykłady intencji w potrzebach osób należących do Kościoła, • określa swoje miejsce i rolę w Kościele.	• włącza się aktywnie w życie Kościoła (E.1.a), w ewangelizację i działalność charytatywną, • angażuje się w liturgię Kościoła (B.1.a).

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
16. Kościół to coś więcej niż instytucja. Przymioty Kościoła	– Głębsze poznanie nauki o jednym, świętym, powszechnym i apostołskim Kościele. – Pogłębienie poczucia odpowiedzialności za Kościół.	Przymioty Kościoła (E.2).	• wymienia podstawowe prawdy o Kościele, • wymienia i wyjaśnia przymioty Kościoła katolickiego (E.2.4): jeden, święty, powszechny i apostołski, • interpretuje tekst biblijny: Ef 2,19-22.	• uzasadnia, dlaczego każdy katolik jest odpowiedzialny za Kościół, • graficznie lub opisowo charakteryzuje wskazane teksty z KKK.	• podejmuje zadania w życiu Kościoła (E.2.c), modląc się za Kościół, • przejawia troskę o Kościół w aspekcie jego przymiotów.
17. Odpowiedzialni za Kościół. Hierarchiczna struktura Kościoła	– Poszerzenie wiadomości na temat hierarchicznej struktury Kościoła. – Motywowanie do umacniania więzi z Kościołem i jego pasterzami.	Struktura i ustrój Kościoła (E.2).	• wyjaśnia nazwę „hierarchiczna struktura Kościoła”, • wyjaśnia pojęcia: Stolica Apostolska, papież, kuria rzymska, nuncjusz, konferencja episkopatu, synod biskupów, metropolia, diecezja, biskup, parafia, proboszcz (E.2.8), Watykan (E.3.8), • opisuje hierarchiczny ustrój Kościoła (E.2.7).	• wymienia zadania, jakie Bóg powierzył hierarchom Kościoła, • wyjaśnia, czego dotyczy nieomyślność papieża i kolegium biskupów, • ocenia krytycznie potoczne opinie na temat hierarchii Kościoła.	• modli się za Kościół i jego pasterzy (E.3.c), • szanuje swoich pasterzy i dba o ich dobre imię, • angażuje się w prace na rzecz parafii.
18. Znaleźć swoje miejsce w Kościele	– Ukazanie prawdy, że każdy jest odpowiedzialny za zbawienie swoje i bliźnich. – Motywowanie do zaangażowania w życie Kościoła i troski o drugiego człowieka.	Podstawowe wspólnoty życia (E.1) – Kościół. Odpowiedzialność świeckich za Kościół (F.2).	• wymienia posługi kapłana oraz funkcje, jakie mogą pełnić w Kościele ludzie świeccy, • wyjaśnia zadania świeckich w realizowaniu misji królewskiej, kapłańskiej i prorockiej, • wymienia zadania w zgromadzeniu liturgicznym (B.1.3), • opisuje możliwości i podaje przykłady apostołstwa w Kościele (F.2.1).	• wskazuje, że celem posługi kapłana i apostołstwa świeckich jest zbawienie własne i pomoc w zbawieniu innych ludzi, • charakteryzuje wzajemne relacje członków Kościoła, • określa swoje miejsce w Kościele.	• angażuje się w akcje pomocy potrzebującym (F.2.c), • włącza się w różne formy apostołstwa (F.2.a).
19. Wspólnota, która daje duchowy wzrost	– Poszerzenie wiadomości na temat grup, ruchów i wspólnot działających na terenie parafii. – Motywowanie do włączania się w działalność wybranej grupy.	Zaangażowanie chrześcijanina w różne formy apostołstwa (F.2).	• przedstawia, na czym polega uczestnictwo w życiu różnych wspólnot Kościoła, grupy koleżeńskiej (E.1.2), • planuje pozytywne aktywności życiowe, np. harcerstwo, działalność społeczna (C.8.3), • podaje możliwości włączenia się w życie wspólnoty diecezjalnej i parafialnej (E.2.12).	• wymienia grupy, ruchy i wspólnoty działające na terenie parafii, • charakteryzuje działalność wybranych grup, • uzasadnia potrzebę i wartość przynależności do rówieśniczych grup o charakterze religijnym.	• dokonuje wyboru grupy, w której mógłby się rozwijać, • uczestniczy w różnych formach wolontariatu (F.2.d), • włącza się aktywnie w życie społeczeństwa (E.1.a), angażując się w działalność wybranej grupy.

IV. Spotkanie z Jezusem w sakramentach: bierzmowanie

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
20. Duch Święty obdarza nas mocą	– Ukazanie związku sakramentu bierzmowania z chrztem. – Kształtowanie odpowiedzialności za rozwój własnej wiary.	Istota i znaczenie sakramentu bierzmowania (B.5).	• wyjaśnia, czym jest sakrament bierzmowania (B.5.1), • w oparciu o odpowiednie teksty biblijne (J 14,26; J 16,13-15; Dz 1,8) omawia rolę Ducha Świętego w swoim życiu, • podaje właściwe motywy przyjęcia sakramentu bierzmowania jako dopełnienia chrztu (B.5.6), • omawia znaczenie sakramentu bierzmowania dla życia chrześcijanina (B.5.4), • odpowiedzialnie podejmuje decyzję przyjęcia sakramentu bierzmowania.	• interpretuje wybrane teksty liturgiczne odnoszące się do bierzmowania, • wskazuje sfery życia, w których należy podjąć pracę nad sobą, by dobrze się przygotować do sakramentu bierzmowania, • podaje informacje na temat przygotowania do bierzmowania w swojej parafii.	• przestrzega w życiu zobowiązań wynikających z chrztu świętego (B.4.d), • dokonuje samooceny w dziedzinie wiedzy religijnej i duchowego rozwoju, • świadomie podchodzi do przygotowania do bierzmowania (B.5.b), • bierze aktywny udział w katechezie parafialnej (A.3.a).
21. Pieczęć Ducha Świętego	– Ukazanie istoty obrzędów sakramentu bierzmowania. – Kształtowanie postawy otwarcia na Boże działanie przez znaki sakramentalne.	Znaki, symbole i gesty liturgiczne (B.1). Liturgia poszczególnych sakramentów (B.3). Obrzędy bierzmowania (B.5).	• przytacza i interpretuje wybrane teksty biblijne, liturgiczne oraz nauczania Kościoła na temat sakramentu bierzmowania (B.3.2), • rozpoznaje znaki, symbole i gesty liturgiczne sakramentu bierzmowania oraz właściwie je interpretuje (B.1.4), • opisuje i wyjaśnia obrzędy bierzmowania (B.5.2).	• podaje, kto i w jaki sposób udziela sakramentu bierzmowania, • wyjaśnia, że pod widzialnym znakiem dokonuje się niewidzialna rzeczywistość.	• wierzy w pomoc Ducha Świętego w sakramencie bierzmowania (B.5.a), • pragnie przyjąć dary Ducha Świętego w sakramencie bierzmowania.
22. Dary i owoce Ducha Świętego	– Poszerzenie wiadomości na temat darów i owoców Ducha Świętego oraz ukazanie łączącej je zależności. – Kształtowanie postawy otwarcia się na dary Ducha Świętego i troski o rozwój Jego owoców.	Dary Ducha Świętego (A.14). Skutki bierzmowania w życiu chrześcijanina (B.5).	• wymienia i omawia dary Ducha Świętego i wyjaśnia ich znaczenie (A.14.2; B.5.5), • omawia owoce działania Ducha Świętego (A.14.3), • uzasadnia konieczność formacji chrześcijańskiej (B.5.7) przez współpracę z Duchem Świętym w rozwijaniu Jego darów.	• wyjaśnia zależność owocu od przyjęcia darów Ducha Świętego, • rozpoznaje, jakie dary Ducha otrzymał i jakie Jego owoce powinien szczególnie rozwijać, • potrafi rozpoznać obecność owoców Ducha Świętego w swoim życiu.	• otwiera się na działanie i dary Ducha Świętego (A.14.b), • angażuje się w pracę dla dobra Kościoła i świata w swoim najbliższym otoczeniu, • jest przekonany o konieczności formacji chrześcijańskiej po przyjęciu bierzmowania (B.5.d).

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy Uczeń:
			podstawowe	ponadpodstawowe	
			Uczeń:		
23. Działanie Ducha Świętego w Kościele	– Poznanie skutków i konsekwencji bierzmowania. – Kształtowanie postawy otwarcia na obecność i działanie Ducha Świętego w Kościele.	Skutki bierzmowania w życiu chrześcijanina (B.5). Działanie Ducha Świętego w Kościele i w życiu chrześcijanina (A.14).	• opisuje naturę, sposób obecności i działania Ducha Świętego w Kościele oraz w życiu chrześcijanina w oparciu o teksty biblijne i nauczanie Kościoła (A.14.1), • przedstawia istotę, skutki i konsekwencje egzystencjalne bierzmowania (B.5.3).	• wyjaśnia nazwę „bierzmowanie”, • interpretuje tekst Dz 8,14-24, • wymienia warunki otrzymania Ducha Świętego, • wyjaśnia wartość sakramentu bierzmowania.	• z zaangażowaniem włącza się w modlitwę o dobre przygotowanie do sakramentu bierzmowania i podejmuje w tym kierunku odpowiednie kroki, • dba o jej wzrost wiary (A.3.e), • świadomie podchodzi do modlitwy jako czasu przebywania z Bogiem (D.2.b).
24. Trudności związane z wiarą. Grzechy przeciw Duchowi Świętemu	– Poszerzenie wiadomości nt. istoty grzechu przeciw Duchowi Świętemu. – Motywowanie do pokonywania trudności związanych z wiarą.	Grzechy przeciwko Duchowi Świętemu (A.15).	• wymienia i wyjaśnia pojęcie grzechu przeciwko Duchowi Świętemu (A.15.1), • wskazuje przyczyny zła (A.7.2) i przedstawia skutki grzechu (A.7.4), • wyjaśnia, dlaczego grzechy przeciw Duchowi Świętemu zamykają drogę do nieba.	• podaje przykłady trudności dotyczących wiary, • wyjaśnia słowa Jezusa z Ewangelii Mk 3,28-29.	• unika zła (A.7.c) i żyje według natchnień Ducha Świętego (A.15.a), • wierzy w istnienie piekła i szatana (A.7.d), • wyraża pragnienie pogłębiania swojej wiary i unikania grzechów ciężkich.
25. Codzienność dojrzałego chrześcijanina	– Poszerzenie wiadomości nt. znaków sakramentalnych jako uczyty miłości. – Kształtowanie postawy otwarcia na miłość Boga przez systematyczne przystępowanie do sakramentu pokuty i pojednania oraz przyjmowanie Eucharystii.	Znaczenie pełnego i czynnego udziału we Mszy świętej dla życia chrześcijańskiego (B.6). Skutki sakramentu pokuty i pojednania (B.7).	• podaje prawdę, że przebaczenie i pojednanie prowadzi do doświadczenia miłości, • podaje prawdę o miłości Boga, który szuka człowieka, • przedstawia konsekwencje wynikające z sakramentów (B.3.3) pokuty i pojednania oraz Eucharystii, • omawia rolę sakramentu pokuty i pojednania oraz Eucharystii w życiu moralnym chrześcijanina (B.7.5; B.6.4)	• wyjaśnia, że owocem dojrzałego chrześcijaństwa jest systematyczne przyjmowanie sakramentów i udział w niedzielnej Mszy Świętej, • wyjaśnia, jaki zachodzi związek między sakramentem pokuty i pojednania a Eucharystią, • wyjaśnia, dlaczego Eucharystia oraz sakrament pokuty i pojednania stanowią czytelny znak miłości Jezusa do człowieka.	• korzysta z dobrodziejstwa sakramentów, uznając je za pomoc Chrystusa w prowadzeniu moralnego życia (B.3.c), • zachęca innych do przyjmowania sakramentów.

V. Mój rozwój

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
26. Wymagać od siebie	– Ukazanie prawdy o związku własnego rozwoju ze stawianiem sobie wymagań. – Motywowanie do stawiania sobie wymagań i konsekwentnego dążenia do ich realizacji.	Sens ludzkiego życia (A.1). Zasady i motywacja dokonywania samodzielnych wyborów moralnych (C.2).	• wymienia wartości nadające sens ludzkiemu życiu (A.1.3), • podaje zasady i uzasadnia motywację przy dokonywaniu wyborów (C.2.3), • uzasadnia, że warto przyjąć cierpienie, by osiągnąć cel wyższy, • omawia, jak pracować nad własnym rozwojem emocjonalnym (E.1.4), • podaje przykłady osób, które pracą na sobą zmieniły swoje życie, • wymienia, jakie wymagania (wartości) chciałby postawić wobec samego siebie.	• wyjaśnia, na czym polega samowychowanie, • określa, że rozwój osobowy człowieka uzależniony jest od chęci pracy nad sobą, • podaje owoce wytrwałości w stawianiu sobie wymagań (osiągnięcie celu), • uzasadnia, że bliskość Boga i wartości chrześcijańskie najlepiej rozwijają człowieka.	• stara się żyć według wartości (A.1.d), • podejmuje systematyczną pracę nad sobą.
27. Piękno i wartość pokory	– Ukazanie znaczenia pokory i pychy w rozwoju relacji z Bogiem, samym sobą i innymi ludźmi. – Motywowanie do budowania relacji z Bogiem i ludźmi opartych na pokorze.	Godność osoby (A.1). Interpretacja własnego doświadczenia życiowego w świetle wezwania Bożego (C.2).	• definiuje pojęcia: pokora, pycha, • podaje biblijne przykłady pokory i pychy, • omawia rolę pokory i złe skutki pychy w odniesieniu do relacji Bog – człowiek (C.3.4) oraz relacji z samym sobą i innymi ludźmi.	• interpretuje teksty biblijne o pokorze i pysze: Łk 18,10-14; J 13,5.16; Rz 12,16, • wskazuje i charakteryzuje sposoby kształtowania postawy pokory i wyzwalania się z pychy.	• okazuje szacunek wobec siebie i innych (A.1.c), • przyjmuje postawę pokory, nie wywyższając się wśród kolegów, • zachowuje kulturę bycia w grupie (E.1.c).
28. Siedem próśb do Boga	– Ukazanie roli i wartości modlitwy w rozwoju człowieka wierzącego. – Motywowanie do życia wg programu życia chrześcijańskiego opartego na Modlitwie Pańskiej.	Modlitwa Pańska jako program życia chrześcijanina (D.3). Modlitwa fundamentem życia chrześcijańskiego (D.1).	• wymienia prośby zawarte w Modlitwie Pańskiej, • odczytuje przesłanie wpływające z wezwań Modlitwy Pańskiej (D.3.1), • omawia Modlitwę Pańską jako program życia chrześcijańskiego (D.3.2).	• uzasadnia potrzebę systematycznej modlitwy, • formułuje własną modlitwę, wzorując się na Modlitwie Pańskiej.	• okazuje zaufanie Bogu przez codzienną modlitwę, • chętnie odmawia modlitwę „Ojcze nasz” (D.3.b), • stara się żyć według zasad wiary (A.3.c), łącząc słowa Modlitwy Pańskiej z życiem.

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
29. Odwaga samowychowania	– Ukazanie znaczenia wychowania i samowychowania w rozwoju człowieka. – Kształtowanie postawy odpowiedzialności za własny rozwój.	Postawa odpowiedzialności za siebie i innych (E.1).	• definiuje pojęcia: wychowanie, samowychowanie, • charakteryzuje przemiany w okresie dojrzewania (C.5.8), • podaje hierarchię wartości wynikających z wiary (C.2.2).	• wyjaśnia, czemu służy wychowanie, do czego zmierza, kto nim kieruje i od czego zależy efekt wychowawczy, • uzasadnia, co w procesie samowychowania prowadzi nas do Chrystusa, a co nas od Niego oddala.	• dokonuje refleksji nad własnym zaangażowaniem w proces samowychowania, • troszczy się o kształtowanie w sobie prawidłowego sumienia (C.2.e), • stawia sobie konkretne wymagania w aspekcie samowychowania.
30. Dorastać do życiowych zadań	– Ukazanie prawdy, że zmiana postrzegania świata jest właściwością ludzkiego rozwoju. – Kształtowanie bardziej dojrzałych relacji z Bogiem, drugim człowiekiem i sobą.	Wartości stanowiące fundament relacji międzyludzkich (E.1).	• podaje przykłady pozytywnego i negatywnego wpływu rówieśników na życie, • wyjaśnia, na czym polega kultura bycia w szkole, parafii, grupie rówieśniczej (E.1.5), • uzasadnia, że nastolatek powinien budować nową wizję obrazu Boga i relacji z Nim.	• określa różne sposoby postrzegania relacji z Bogiem i innymi w zależności od wieku (1 Kor 13,11), • wskazuje zmiany zachodzące we własnym postrzeganiu Boga i ludzi, • uzasadnia, że wraz z dorastaniem powinna dokonywać się zmiana relacji z ludźmi.	• poszukuje dojrzałych form spotykania się z Bogiem i innymi.
31. Mój autoportret	– Ukazanie prawdy, że obraz samego siebie może różnić się od tego, jak postrzegają nas inni. – Inspirowanie do poszukiwania prawdy o sobie i kształtowanie umiejętności przyjmowania opinii innych na swój temat.	Dekalog: przykazanie ósme (C.7).	• wymienia swoje zdolności oraz pozytywne cechy charakteru, • omawia, jak pracować nad własnym rozwojem emocjonalnym (E.1.4), • podaje, za co najczęściej jest chwalony, a za co krytykowany, • uzasadnia potrzebę konfrontacji własnego obrazu siebie z opiniami innych.	• poddaje refleksji różnice, jakie dostrzega między własnym wyobrażeniem siebie a tym, jak postrzegają go inni, • charakteryzuje zasady wypowiedzania opinii o ludziach i przyjmowania wypowiedzi na swój temat.	• szanuje godność własną i innych (B.4.c). • dąży do lepszego poznania siebie, • z godnością i spokojem przyjmuje opinie innych na swój temat, • podejmuje pracę nad sobą, zaczynając od dziedzin najczęściej krytykowanych.

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
32. Jak przyjmować krytykę?	– Ukazanie nauczania Jezusa nt. oceniania innych oraz różnic między krytykowaniem a krytykanctwem. – Kształtowanie umiejętnego wyrażania swojego zdania na dany temat.	Człowiek wobec trudnych sytuacji życiowych (C.1). Dekalog: przykazanie ósme (C.7).	• omawia, jak pracować nad własnym rozwojem społecznym (E.1.4), • wyjaśnia różnice między dobrem a złem w konkretnych sytuacjach moralnych (C.1.3).	• podaje przykłady sytuacji, w których należy wypowiedzieć słowa krytyki, • określa, czym różni się krytyka od krytykanctwa, • uzasadnia potrzebę krytycznych wypowiedzi, • charakteryzuje sposób wyrażania krytycznych uwag.	• reaguje na niewłaściwe zachowania w określonej grupie (E.1.d), • taktownie zwraca uwagę innym, z zachowaniem szacunku dla rozmówcy, • przyjmuje od innych słowa krytyki i wdraża się do systematycznej pracy nad swoją postawą moralną (C.2.c). • podejmuje wysiłek właściwego zachowania na portalach społecznościowych (E.1.e).
33. Kto jest moim autorytetem?	– Ukazanie roli autorytetu w rozwoju osobowym człowieka. – Motywowanie do poszukiwania obiektywnych autorytetów i wzorowania się na nich.	Szacunek dla siebie i innych ludzi (E.7). Norma – wartość – autorytet (C.3).	• wskazuje, dla kogo (i w jakich dziedzinach) sam może być autorytetem, • uzasadnia konieczność uznawania określonych autorytetów, • charakteryzuje powody krytyki i odrzucania autorytetów.	• podaje przykłady autorytetów związanych z pełnieniem jakiejś funkcji czy roli społecznej, • wymienia uznawane przez siebie autorytety, • formułuje kryteria uznania kogoś za autorytet.	• stara się żyć według wartości (A.1.d), • stara się być autorytetem dla innych.
34. Co lubię, kim chcę zostać	– Ukazanie wartości osobistych zainteresowań w kontekście przyszłego wyboru zawodu i drogi życiowej. – Budzenie refleksji nad własną przyszłością i wspieranie rozwoju ujawnianych zainteresowań.	Odkrywanie własnego powołania. Wybór zawodu (C.10).	• wymienia swoje najważniejsze zainteresowania, • uzasadnia, że życie chrześcijanina jest odpowiedzią na wezwanie Boże (C.2.4), • określa, kim chce zostać i co chce robić w dorosłym życiu.	• charakteryzuje sposób realizacji własnej drogi życiowej, określając cele dalsze i bliższe, • opracowuje plan rozwoju ujawnionych zainteresowań i osiągnięcia życiowych celów, • uzasadnia, że pracą w wybranym przez siebie zawodzie może służyć innym.	• rozwija własne talenty i zdolności (C.10.a), • modli się o rozeznanie swojego powołania (C.10.c) i o pomoc w realizacji życiowych planów, • planuje pozytywne aktywności życiowe (C.8.3).

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
35. Ludzie, którzy nie radzą sobie w życiu	– Ukazanie sposobów realizacji miłości bliźniego wobec ludzi, którzy nie radzą sobie w życiu. – Motywowanie do budowania właściwych relacji z ludźmi wykluczonymi społecznie.	Godność osoby (A.1). Zadania chrześcijanina w życiu społecznym (F.2).	• wymienia grupy ludzi wykluczonych społecznie, • wskazuje sposoby pomocy rodzinom w trudnej sytuacji życiowej (C.5.6), • podaje przykłady bezinteresownej troski o ludzi w potrzebie: samotnych, uzależnionych, bezradnych, wykluczonych społecznie (F.2.3).	• podaje najczęstsze przyczyny wykluczeń, • uzasadnia chrześcijańską powinność zajęcia się ludźmi wykluczonymi, • charakteryzuje potrzeby człowieka, który przestał sobie radzić w życiu, • opracowuje program pomocy konkretnej grupie ludzi lub konkretnemu człowiekowi.	• odnosi się z szacunkiem do ludzi potrzebujących pomocy, • angażuje się do działalności społecznej (C.8.c), • otacza ludzi potrzebujących swoją modlitwą, starając się rozpoznać ich potrzeby i nieść skuteczną pomoc.

VI. Kościół w świecie

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
36. Powołani do Kościoła	– Ukazanie prawdy, że Chrystus w Kościele i przez Kościół zbawia wszystkich ludzi. – Motywowanie do pogłębienia identyfikacji z własnym wyznaniem oraz ekumenicznej relacji do innych.	Główne religie w świecie (F.3). Konieczność Kościoła do zbawienia (E.2).	• podaje, co pomaga stawać się prawdziwym chrześcijaninem, • wyjaśnia, co znaczy powszechność zbawienia (F.3.4), • wymienia kręgi przynależności do Kościoła Chrystusowego i przyporządkowania do Ludu Bożego (F.3.5), • wyjaśnia, na czym polega rola Kościoła w zbawianiu człowieka (E.2.10), • wyjaśnia i uzasadnia konieczność łaski Bożej do zbawienia.	• charakteryzuje kręgi przynależności do Kościoła, • uzasadnia potrzebę identyfikacji z własnym wyznaniem, • wskazuje miejsce Pisma Świętego w życiu chrześcijanina.	• wyraża szacunek wobec innych wyznań, • dba o własną tożsamość jako katolika (F.3.b), • wyraża gotowość rozwijania swojej wiary.

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
37. Być wspólnotą mimo różnic	– Ukazanie podobieństw i różnic między chrześcijańskimi wyznaniem. – Wzmocnienie poczucia przynależności do Kościoła katolickiego i odpowiedzialności za jedność chrześcijan.	Podobieństwa i różnice pomiędzy chrześcijaństwem i wielkimi religiami (F.3)	• wyjaśnia pojęcie: ekumenizm w kontekście rozumienia katolickiego wyznania wiary (E.2.6), • wymienia największe Kościoły chrześcijańskie (E.2.5), • definiuje pojęcia: katolik, prawosławny, protestant, • wymienia przyczyny podziału i podstawy jedności chrześcijan, • wskazuje działania na rzecz jedności Kościoła (E.5.10), • omawia historię ruchu ekumenicznego i wskazuje jego perspektywę.	• charakteryzuje podobieństwa i różnice między poszczególnymi wyznaniem (katolicyzm, prawosławie, protestantyzm, anglikanizm, starokatolicyzm), • wymienia najbardziej znanych przedstawicieli ruchu ekumenicznego, • podaje datę tygodnia modlitw o jedność, • wyjaśnia i uzasadnia pojęcia interkomunii, sukcesji apostoelskiej.	• wyraża szacunek wobec inaczej wierzących, • czuje się odpowiedzialny za jedność chrześcijan, • uczestniczy w tygodniu modlitw o jedność.
38. Troska o prawa każdego człowieka i całych społeczeństw	– Ukazanie podstawowych zasad katolickiej nauki społecznej. – Kształtowanie postawy akceptacji działalności Kościoła w życiu społecznym i zachęcenie do aktywnego w nim udziału.	Historia Kościoła (E.3).	• definiuje pojęcia: „katolicka nauka społeczna” oraz „grzech społeczny”, • omawia podstawowe zasady życia społecznego, • omawia indywidualne i społeczne aspekty niesprawiedliwości w rozdziale dóbr (C.7.6), • omawia w kontekście rewolucji przemysłowej, czym zajmuje się katolicka nauka społeczna (E.3.9).	• określa związek katolickiej nauki społecznej z Ewangelią, • wymienia encykliki społeczne, podaje ich autorów i określa tematykę, • uzasadnia pozytywny wpływ katolickiej nauki społecznej na rozwój społeczny, polityczny i gospodarczy państwa, • wyjaśnia, że „dobro wspólne zostaje urzeczywistnione tam, gdzie zachowywane są prawa człowieka”.	• szanuje godność własną i innych (B.4.c), • wykazuje się odpowiedzialnością za wspólne dobro w rodzinie, szkole, parafii, • respektuje prawa człowieka i wyraża sprzeciw wobec ich naruszenia.
39. Współpraca wiary i rozumu	– Poznanie prawdy, że teza konfliktu nauki i wiary jest nieprawdziwa. – Budzenie pragnienia poszukiwania Boga wiarą i rozumem.	Relacje wiary i wiedzy (rozumu) (A.2).	• wskazuje na źródła wiedzy na temat istnienia Boga (A.2.4), • wykazuje, że Bóg jest dawcą zarówno wiary, jak i rozumu, • wskazuje relacje między wiarą i wiedzą (A.2.1) na podst. nauczania Soboru Watykańskiego I, • podaje argumenty za niesprzecznością wiary i wiedzy (A.2.2), • podaje przykłady wykorzystania osiągnięć nauki skierowanych przeciw dobru.	• wyjaśnia, że myśl o wzajemnym przenikaniu się wiary i rozumu jest obecna w nauczaniu Soboru Watykańskiego I, a także w encyklice „Fides et ratio”, • podaje argumenty, że człowiek może poznać Boga za pomocą rozumu, • uzasadnia, że badania naukowe zajmują się pochodzeniem ciała ludzkiego, a wiara pochodzeniem człowieka (Darwin).	• jest otwarty na poznawanie prawdy o człowieku.

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy Uczeń:
			podstawowe	ponadpodstawowe	
			Uczeń:		
40. Życie zakonne na przestrzeni wieków.	– Ukazanie historii życia zakonnego i specyfiki tego powołania. – Kształtowanie szacunku dla życia zakonnego oraz odpowiedzialności za właściwy wybór drogi życiowej.	Historia Kościoła (E.3). Działalność wybranych postaci świętych (E.4).	• wymienia różne formy życia poświęconego Bogu, • omawia działalność Kościoła w XVI i XVII w. na przykładzie św. Franciszka Ksawerego (E.3.5), • przedstawia rolę zakonów w dziejach starożytnej i średniowiecznej Europy: benedyktyni, franciszkanie i dominikanie (E.3.3), • opowiada o roli założonych wspólnot przez: Benedykta, Franciszka z Asyżu, Dominika, Ignacego Loyoli (E.4.2).	• interpretuje słowa Chrystusa i Kościoła wzywające do życia konsekrowanego, • omawia rozwój życia zakonnego w dziejach chrześcijaństwa (Benedyktyni, zakony: kanonickie, rycerskie, żebracze, kleryckie – Jezuici).	• swoim życiem odpowiada Bogu na Jego wezwanie (C.2.d), • modli się za osoby życia konsekrowanego (E.4.b), • poszukuje własnej drogi życiowej.
41. Obowiązki misyjne chrześcijanina. Rozwój misji katolickich do początków XX wieku	– Ukazanie historii rozwoju misji katolickich. – Motywowanie do zaangażowania się w misyjną działalność Kościoła.	Misyjna działalność Kościoła (F.1).	• wyjaśnia, na czym polega misyjna natura Kościoła (F.1.1), • w oparciu o teksty biblijne i nauczanie Kościoła opisuje jego misyjną działalność (F.1.2), • omawia przykłady działalności misyjnej, zaangażowanie osób duchownych i świeckich (F.1.3).	• wskazuje terytorialny zasięg katolickich misji, • opisuje charakter pracy misyjnej, • charakteryzuje rozwój misji katolickich na różnych kontynentach.	• przejawia postawę misyjną (F.1.c) przez modlitwę, dobre czyny, troskę o gazetkę misyjną..., • włącza się w różne formy pomocy misjom (F.1.a).
42. Chrześcijanin wśród niechrześcijan. Religie niechrześcijańskie	– Ukazanie cech charakterystycznych wielkich religii świata. – Motywowanie do życia wiarą chrześcijańską w konfrontacji z religiami niechrześcijańskimi i odmiennymi światopoglądami.	Podobieństwa i różnice pomiędzy chrześcijaństwem i wielkimi religiami (F.3). Judaizm (A.12).	• omawia ogólnie zjawisko religii (F.3.1), • wyjaśnia pojęcia: religia monoteistyczna i politeistyczna, • wymienia główne religie monoteistyczne i politeistyczne w świecie: chrześcijaństwo, judaizm, islam, buddyzm, hinduizm (F.3.3), • wskazuje działania na rzecz tolerancji religijnej (E.5.10), • podaje, kiedy w Kościele obchodzimy Dzień Judaizmu (A.12.4).	• podaje czas powstania, podstawowe założenia i terytorium występowania, • wyjaśnia różnicę między wyznaniem chrześcijańskim a religiami niechrześcijańskimi (F.3.2), • ukazuje specyfikę i wartość chrześcijaństwa wobec innych religii (F.3.7), • wskazuje na różnice i podobieństwa między judaizmem a chrześcijaństwem (A.12.2).	• szanuje inne religie i ich wyznawców (F.3.a), • daje świadectwo bycia chrześcijaninem.

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
43. Dlaczego prawda jest ważna. Antychrześcijańskie i antykatolickie stereotypy	– Ukazanie źródeł wrogich Kościołowi i chrześcijaństwu opinii i stereotypów. – Kształtowanie krytycznej postawy wobec przekazów medialnych na temat chrześcijan i katolików.	Dekalog: przykazanie ósme (C.7).	• rozpoznaje i wskazuje mechanizmy manipulacji w relacjach osobowych i w mediach (C.7.4), • uzasadnia konieczność poznania pełnych okoliczności zaistniałych faktów, by móc je prawidłowo ocenić.	• podaje przykłady powtarzanych często opinii na temat wydarzeń i ludzi związanych z Kościołem, • wyjaśnia okoliczności tworzenia i cel rozpowszechniania krzywdzących opinii i stereotypów, • poszukuje obiektywnych źródeł wiedzy na temat nagłaśnianych zdarzeń.	• zachowuje powściągliwość w ocenie innych ludzi, szczególnie w sytuacji, gdy niewiele o nich wie, • rozróżnia prawdę faktów i narzucany często w mediach sposób myślenia o nich, • jest prawdomówny (C.7.c).
44. Cel nie uświęca środków. Terroryzm	– Ukazanie prawdy, że działania terrorystyczne wynikają z niesprawiedliwości i prowadzą do krzywdy. – Kształtowanie postawy poczucia sprawiedliwości i właściwej oceny zasady, że cel uświęca środki.	Wykroczenia przeciw przykazaniom i konsekwencje tych wykroczeń (C.3).	• określa pojęcie terroryzmu oraz organizacji i ataków terrorystycznych, • uzasadnia różnicę między Chrystusem a innymi osobami mającymi wpływ na dzieje ludzkości (A.13.4), • wskazuje przyczyny nieszczęść i zła: zbrodnie, wojny, przemoc itp. (C.1.5), • przedstawia konsekwencje dobra i zła (C.1.4), • wymienia sposoby przeciwdziałania złu (C.1.8), podając przykłady skuteczności walki metodami pokojowymi.	• wymienia wybrane postacie historyczne i określa ich wpływ na historię, • wymienia zasady moralne, jakie są łamane w przygotowaniu i przeprowadzaniu ataków terrorystycznych, • uzasadnia, że nawet dla słusznym dążeń nie wolno posługiwać się zbrodnymi metodami, wymierzonymi w niewinnych ludzi.	• wyraża sprzeciw wobec stosowania przemocy, również w upominaniu się o słuszne prawa, • wyraża przekonanie, że Bóg wspiera tych, którzy stosują Jego metody.
45. „Strzeżcie się, żeby was kto nie zwiódł”. Sekty	– Ukazanie istoty niebezpieczeństwa, jakie niosą ze sobą sekty. – Motywowanie do właściwej oceny oferowanych propozycji „innej wiary” i afirmacji własnej.	Główne religie w świecie (F.3).	• definiuje, co to jest sekta, • wymienia niebezpieczeństwa, jakie niosą ze sobą sekty, • podaje objawy uzależnienia się od sekty, • uzasadnia właściwą postawę chrześcijanina wobec sekt (F.3.8).	• określa szkodliwość działania sekt, • podaje sposoby obrony przed werbowaniem do sekty, • potrafi rozpoznać, że ktoś przystał do sekty.	• zachowuje czujność wobec propozycji sekt (F.3.d) i jest krytyczny wobec ich propozycji, • jest wierny jednemu Bogu, • potrafi bronić swojej wiary.

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy Uczeń:
			podstawowe	ponadpodstawowe	
			Uczeń:		
46. Nadmiar i deficyt religijności	– Ukazanie prawdy, że fanatyzm i obojętność religijna są sprzeczne z nauką Chrystusa i Kościoła. – Kształtowanie postawy radosnego świadectwa o Chrystusie w swoim środowisku.	Wartości stanowiące fundament relacji międzyludzkich (E.1).	• wymienia wartości, którymi powinien kierować się chrześcijanin, • wyjaśnia, w jaki sposób młody człowiek powinien świadczyć o Chrystusie.	• wyjaśnia pojęcia: fanatyzm religijny, obojętność religijna, • uzasadnia, że zarówno fanatyzm, jak i obojętność religijna są sprzeczne z postawą autentycznej religijności.	• radośnie przeżywa swoje chrześcijaństwo i wypełnia chrześcijańskie obowiązki, • swoim życiem daje świadectwo o wyznawanej wierze w Chrystusa (F.3.c).
47. Odbieranie prawa do wolności. Totalitaryzm	– Ukazanie, na czym polega zło systemów totalitarnych. – Motywowanie do respektowania prawa do wolności w wymiarze indywidualnym i społecznym.	Chrześcijanin wobec zła i nieszczęść (C.1).	• definiuje pojęcie totalitaryzmu i podaje przykłady systemów totalitarnych, • uzasadnia, że zło jest konsekwencją odrzucenia Boga (C.1.2), • opowiada o roli Kościoła w czasach totalitaryzmów: hitlerowskiego i bolszewickiego (E.3.10), • wymienia prawa i wolności, których naruszenie może prowadzić do totalitarnego zniewolenia.	• wyjaśnia, dlaczego każdy z systemów totalitarnych sprzeciwia się swobodnemu wyznawaniu wiary, • uzasadnia konieczność respektowania prawa do kontrolowania poczynąń władzy państwowej i do nieskrępowanego wypowiedzania krytyki pod jej adresem.	• respektuje prawa i wolności każdego człowieka w społecznościach, w których na co dzień funkcjonuje, • szanuje wszystkich ludzi bez względu na ich przekonania (A.2.d), • sprzeciwia się próbom przypisywania sobie przez kogoś lub przez jakąś grupę większych praw kosztem praw innych.

VII. Przewodnicy w drodze do szczęścia

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy Uczeń:
			podstawowe	ponadpodstawowe	
			Uczeń:		
48. Patron ekologów. Święty Franciszek	– Ukazanie postaci św. Franciszka, zachwyconego przyrodą, kochającego stworzenia, których dawcą jest Bóg. – Motywowanie do naśladowania drogi świętości Franciszka z Asyżu.	Świat jako dar Boży (C.7). Działalność wybranych postaci świętych (E.4) – św. Franciszek z Asyżu.	• definiuje pojęcie „ekologia”, • wyjaśnia, że przyroda jest darem Boga, • wskazuje najważniejsze fakty z życia świętych (E.4.1) – św. Franciszek z Asyżu, • prezentuje nauczanie Kościoła dotyczące ekologii (C.7.7), • wykazuje aktualność myśli św. Franciszka (E.4.2).	• wyjaśnia, na czym polega odpowiedzialność za środowisko, • charakteryzuje stosunek współczesnych ludzi do przyrody i porównuje go z nauką przekazaną przez św. Franciszka, • wykazuje związek między mądrym korzystaniem z darów przyrody, a zdrowiem i szczęściem człowieka.	• szanuje świat stworzony przez Boga (C.7.b), • stara się naśladować przykład świętego Franciszka (B.2.d), • podejmuje działania na rzecz ochrony najbliższego środowiska na wzór św. Franciszka.

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
49. Święci uczą modlitwy	– Ukazanie znaczenia modlitwy w życiu chrześcijanina. – Zachęcenie do aktywnego przeżywania relacji z Bogiem.	Modlitwa postawą otwarcia się na Boga (D.1). Trudności w modlitwie (D.4). Święci świadkowie wiary (F.2).	• określa, czym jest modlitwa (D.1.1), • podaje przykłady świadków wiary w konkretnych sytuacjach życiowych (E.1.8), • podaje przykłady modlitwy znanych ludzi (D.2.3), • wymienia najważniejsze trudności w modlitwie (D.4.1), • przedstawia sposoby przewycięzania trudności w modlitwie (D.4.2).	• podaje przykłady ludzi, którzy swoje życie opierali na modlitwie, • charakteryzuje znaczenie modlitwy w życiu wybranych postaci (św. o. Pio, bł. Carlo Acutis, Marta Robin), • uzasadnia, dlaczego warto dobrze się modlić.	• w codziennej modlitwie otwiera się na Pana Boga (D.4.a).
50. Współczesna samarytanka. Święta Matka Teresa z Kalkuty	– Ukazanie życia i działalności św. matki Teresy z Kalkuty. – Motywowanie do niesienia pomocy słabym, opuszczonym, niechcianym, bezdomnym.	Działalność wybranych postaci świętych (E.4) – św. matka Teresa z Kalkuty. Zaangażowanie chrześcijanina w różne formy apostołstwa (F.2).	• wyjaśnia pojęcie miłosierdzia Bożego i wiąże je ze sprawiedliwością, powołując się na przypowieść o miłosiernym Samarytaninie (A.13.13), • wymienia najważniejsze wydarzenia z życia św. Teresy z Kalkuty, • podaje przykłady bezinteresownej troski o ludzi w potrzebie (F.2.3).	• opisuje formy działalności matki Teresy i jej zgromadzenia, • określa wartość osobistej modlitwy w kształtowaniu wrażliwości na potrzeby innych ludzi.	• wzoruje się na św. matce Teresie z Kalkuty w niesieniu pomocy potrzebującym (E.4.a), • modli się za ubogich, słabych, opuszczonych, niechcianych, • angażuje się w służbę na rzecz drugiego człowieka (A.1.f; C.1.c), • dąży do szczęścia bliźnich (A.1.e).
51. Święci papieże XX w. Jan XXIII, Paweł VI i Jan Paweł II	– Ukazanie apostołskiej posługi świętych papieży XX w. – Motywowanie do podjęcia duchowej odpowiedzialności za Kościół.	Działalność wybranych postaci świętych (E.4) – Jan XXIII, Paweł VI i Jan Paweł II.	• wyjaśnia, dlaczego św. Jan XXIII został nazwany papieżem pokoju, • wyjaśnia, dlaczego św. Paweł VI nazywany jest papieżem dialogu, • charakteryzuje apostołską papieża Jana Pawła II jako Pielgrzyma i patrona rodzin, • wskazuje najważniejsze fakty z życia świętych papieży XX w. (E.4.1).	• omawia najważniejsze wydarzenia z pontyfikatów Jana XXIII, Pawła VI i Jana Pawła II, • wyjaśnia motywację ludzi pielgrzymujących do grobów świętych papieży.	• naśladuje w swoim życiu świętych papieży w ich oddaniu się Bogu i Kościołowi, • modli się za ich wstawiennictwem w intencjach własnych i innych ludzi, • wzoruje się na świadkach wiary (A.2.c) – świętych papieży XX w.

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
52. Wniebowzięta Królowa Świata	– Zapoznanie z dogmatem o wniebowzięciu NMP. – Kształtowanie postawy zawierzenia Maryi własnego życia.	Odkupieńczy charakter dzieła Jezusa Chrystusa (A.13).	• wymienia i opisuje uroczystości i maryjne (B.2.2) – Wniebowzięcia NMP, • wyjaśnia dogmat o wniebowzięciu NMP (A.13.12) i podaje datę ogłoszenia, • charakteryzuje istotę kultu Maryi (B.2.4), • wyjaśnia ludową nazwę uroczystości Matki Bożej Zielnej.	• podaje, że św. Jan Paweł II powierzył Maryi siebie i swoją posługę papieską, • wyjaśnia znaczenie zawołania papieskiego Jana Pawła II „Totus Tuus”, • określa cel błogosławienia kwiatów i ziół, • wyjaśnia, dlaczego pielgrzymki zmierzają na Jasną Górę na uroczystość Wniebowzięcia.	• powierza Maryi własne życie.

VIII. Wydarzenia zbawcze

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
53. Wstawiennictwo naszych świętych patronów	– Poszerzenie wiadomości nt. prawdy o wstawiennictwie świętych. – Kształtowanie postawy ufności w pomoc świętych.	Świętość w różnych formach życia (C.10).	• podaje przykłady wstawiennictwa świętych i wyjaśnia, na czym ono polega, • wymienia i opisuje uroczystości (B.2.2) – Wszystkich Świętych, • uzasadnia, że bliska więź ze świętymi pomaga być blisko Boga, • pamięta najważniejsze wydarzenia z życia swojego patrona, • wyjaśnia, na czym polega naśladowania swojego patrona.	• podaje naukę Kościoła na temat komunii ze świętymi, • wyjaśnia znaczenie słów św. Teresy od Dzieciątka Jezus: „Przejdę do mojego nieba, by czynić dobro na ziemi”.	• prosi w modlitwie swojego patrona o wstawiennictwo u Boga, • jednoczy się z Chrystusem (B.2.c) przez wstawiennictwo świętych.
54. Kościół pielgrzymujący, cierpiący i chwalebny	– Poszerzenie wiadomości nt. prawdy o obcowaniu świętych oraz o znaczeniu Eucharystii dla ziemskiego i wiecznego życia człowieka. – Motywowanie do pogłębiania wiary w duchową łączność Kościoła pielgrzymującego, cierpiącego i chwalebne.	Śmierć człowieka i czyściec (A.8).	• wymienia trzy rzeczywistości Kościoła (pielgrzymujący, cierpiący i chwalebny), • wykazuje związek między wiarą w czyściec i miłosierdziem Bożym (A.8.5), • wyjaśnia katolickie spojrzenie na śmierć człowieka i sens wiary w czyściec (A.8.3), • wyjaśnia nauczanie Kościoła o odpustach (A.8.4).	• określa trzy rzeczywistości Kościoła (pielgrzymujący, cierpiący i chwalebny), • wyjaśnia znaczenie Eucharystii dla budowania jedności Kościoła w wymiarze doczesnym i wiecznym.	• modli się za zmarłych (A.8.d), • z wiarą przyjmuje Komunię Świętą, ofiarując ją za żywych i umarłych członków Kościoła.

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
55. Czekanie na Boga, który przychodzi. Adwent	– Ukazanie znaczenia Adwentu w liturgii Kościoła. – Kształtowanie postawy aktywnego czuwania w oczekiwaniu na przyjście Chrystusa.	Bóg objawia się człowiekowi (A.5). Objawienie Boże (A.10).	• wskazuje miejsce Adwentu na schemacie roku liturgicznego i omawia jego znaczenie, • wymienia tradycje i symbole adwentowe, • podaje przykłady pieśni adwentowych, • zestawia wydarzenia biblijne ze zwyczajami religijnymi (A.10.6).	• wyjaśnia sens i znaczenie tradycji i symboli adwentowych, • interpretuje teksty biblijne zapowiadające przyjście Zbawiciela.	• aktywnie włącza się w rodzinne i parafialne przygotowania do świąt Bożego Narodzenia, • pielęgnuje tradycje i zwyczaje religijne (A.10.c) związane z Adwentem.
56. Słowo staje się człowiekiem. Boże Narodzenie	– Poszerzenie wiadomości nt. istoty Bożego Narodzenia jako wcielenia Słowa Bożego. – Kształtowanie postawy otwarcia się na Boży plan ludzkości.	Zbawcza misja Jezusa Chrystusa (A.5). Odkupieńczy charakter dzieła Jezusa Chrystusa (A.13).	• wyjaśnia, że Słowo Boże – Jezus stał się człowiekiem, by wypełnić Boży plan zbawienia, • wyjaśnia, że narodzenie Jezusa rozpoczyna wypełnienie protoewangelii, • uzasadnia, dlaczego Bóg pełen mocy stał się słabym dzieckiem, • wskazuje na skutki wynikające z Wcielenia dla życia chrześcijanina (A.13.10).	• określa przesłanie tekstu biblijnego J 1,1-14, • podaje prawdę, że biblijne określenie „Słowo” odnosi się do Syna Bożego, • interpretuje fragmenty prefacji o Bożym Narodzeniu.	• pielęgnuje tradycje i zwyczaje religijne (A.10.c) związane z Bożym Narodzeniem, • oddaje cześć małemu Jezusowi, uznając w nim Bożego Syna.
57. Cały świat idzie do Jezusa. Trzech Króli	– Poszerzenie wiadomości o tym, że Jezus przyszedł do wszystkich ludzi. – Motywowanie do składania darów Jezusowi.	Bóg objawia się człowiekowi (A.5).	• definiuje pojęcie „Objawienie Pańskie”, • wymienia, co może być darem współczesnego człowieka dla Jezusa, • podaje, że 6 stycznia Kościół w Polsce obchodzi Dzień Pomocy Misjom, • ukazuje związek wydarzeń biblijnych z rokiem liturgicznym, prawdami wiary i moralności chrześcijańskiej oraz życiem chrześcijanina (A.10.5).	• ukazuje mędrców jako przedstawicieli wszystkich ludzi, • wyjaśnia symboliczne znaczenie darów ofiarowanych Jezusowi przez mędrców, • uzasadnia, że najlepszym darem dla Jezusa są dobre uczynki.	• określa, co będzie jego osobistym darem dla Jezusa, • pielęgnuje tradycje i zwyczaje religijne (A.10.c) związane ze świętem Trzech Króli.
58. Co to znaczy nawrócić się? Wielki Post	– Poszerzenie wiadomości o Wielkim Poście jako czasie nawrócenia i łaski. – Kształtowanie postawy chrześcijańskiego umartwienia i wyrzeczenia.	Odkupieńczy charakter dzieła Jezusa Chrystusa (A.13).	• przedstawia okres Wielkiego Postu jako czas pokuty i nawrócenia, • wskazuje, że konsekwencją nawrócenia są dobre czyny, • omawia znaczenie przykazań kościelnych (E.2.11): drugiego, trzeciego, i czwartego i wyjaśnia obowiązki wynikające z nich.	• na podstawie tekstu biblijnego (Łk 15,11-33) określa, na czym polega istota nawrócenia, • wyjaśnia właściwe znaczenie dobrych uczynków (post, modlitwa, jałmużna).	• podejmuje postanowienia wielkopostne, które pomogą w trwałym nawróceniu, • podejmuje walkę z pokusami w swoim życiu (A.7.e) realizując postanowienia wielkopostne, • chce wypełniać przykazania kościelne (E.2.d).

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
59. Nowe życie w Chrystusie. Wielkanoc	– Poszerzenie wiadomości o fundamentalnym znaczeniu zmartwychwstania Chrystusa dla wiary chrześcijan. – Motywowanie do włączenia się w nowe życie z Chrystusem.	Zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa. Nadzieja chrześcijańska (A.6).	• przytacza biblijne relacje o chrystofaniach (A.6.1) – spotkanie z Marią Magdaleną, • wyodrębnia i wyjaśnia słowa <i>Credo</i> odnoszące się do zmartwychwstania Chrystusa (A.4.1) i życia wiecznego ludzi, • podaje, że chrzest rozpoczyna nowe życie w Chrystusie, • przedstawia konsekwencje wiary w zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa jako uzasadnienie nadziei chrześcijańskiej (A.6.3).	• interpretuje perykopę o zmartwychwstaniu Chrystusa (J 20,11-18), • definiuje pojęcie „nowe życie w Chrystusie”, • wyjaśnia prawdę, że zmartwychwstanie Jezusa otwiera nam drogę do nowego życia i jest zapowiedzią naszego zmartwychwstania.	• wierzy w zmartwychwstanie Chrystusa (A.6.a), • przeżywa święta wielkanocne z myślą o własnym zmartwychwstaniu.
60. Poszli na cały świat. Zesłanie Ducha Świętego	– Ukazanie wiedzy o aktualnej misji ewangelizacyjnej Kościoła. – Kształtowanie postawy odpowiedzialności za zabawienie ludzi żyjących z dala od Chrystusa.	Duch Święty (A.14). Misyjna działalność Kościoła (F.1).	• podaje prawdę, że misją Kościoła jest zbawienie wszystkich ludzi, • wskazuje, że każdy chrześcijanin jest odpowiedzialny za głoszenie innym wiary, • uzasadnia wartość świadectwa wiary w różnych sytuacjach życiowych (E.1.7), • opisuje możliwości i podaje przykłady apostołstwa w różnych środowiskach społecznych i na portalach społecznościowych (F.2.1), • podaje przykłady ludzi zaangażowanych w apostołstwo (F.2.4), charakteryzując wybrane inicjatywy ewangelizacyjne.	• wyjaśnia, że od dnia Pięćdziesiątnicy Duch Święty pobudza serca ludzi, aby z wiarą głosili Ewangelię tym, którzy jej nie słyszeli, • wyjaśnia, że wielu ochrzczonych osłabło w wierze i potrzebuje ponownej ewangelizacji, • uzasadnia, dlaczego do ewangelizacji warto wykorzystywać nowoczesne środki komunikacji.	• ofiarowuje swoje cierpienie w intencji dzieła nowej ewangelizacji. • angażuje się w ewangelizacyjną działalność Kościoła (F.2.b), • stara się na co dzień dzielić owocami Ducha Świętego (A.14.c).